

شماره هـ/۳۶۶/۹۰

۱۳۹۵/۲/۲۵

بسمه تعالی

جناب آقای جاسبی

مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

با سلام

یک نسخه از رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۵۴ - ۵۳ مورخ ۱۳۹۵/۲/۷ با موضوع:

«ابطال عمومیت مصوبات شورای اسلامی شهر تهران به شماره‌های ۱۶۲۵۷ - ۴۶۰ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ و ۲۱۱۵۴ - ۷۰۱ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۱ و ابطال بند ۲ مصوبه شماره ۲۱۰۳۱ - ۶۰۹ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱ در خصوص تعیین عوارض تابلو و کسب و پیشه و عوارض پایه شعب بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال می‌گردد.

مدیرکل هیأت عمومی و سرپرست هیأت‌های تخصصی دیوان عدالت اداری - مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۵/۲/۷ شماره دادنامه: ۵۴ - ۵۳

کلاس پرونده: ۳۶۶/۹۰ و ۱۰۱۳/۹۴

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: بانک انصار

موضوع شکایت و خواسته: ابطال مصوبات شورای اسلامی شهر تهران به شماره‌های ۱۶۷۲۵ - ۴۶۰ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲، ۲۰۴۹۹ - ۶۰۴ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱، ۲۱۵۰ - ۶۰۷ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۷، ۲۱۱۵۴ - ۷۰۱ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۱، ۲۱۰۳۱ - ۶۰۹ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱

گردش کار: بانک انصار به موجب دادخواستی اعلام کرده است که:

«ریاست محترم دیوان عدالت اداری

سلام علیکم:

به استحضار می‌رساند این بانک به شرح لایحه پیوستی، ابطال مصوبات شورای محترم اسلامی شهر تهران به شماره‌های ۱۶۷۲۵ - ۴۶۰ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲، ۲۰۴۹۹ - ۶۰۴ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱، ۲۱۵۰ - ۶۰۷ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۷، ۲۱۱۵۴ - ۷۰۱ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۱ و ۲۱۰۳۱ - ۶۰۹ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱ که اجازه اخذ عوارض محلی از بانکها را به شهرداری محترم شهر تهران و سازمانهای وابسته می‌دهد، را وفق ماده ۱۹ قانون دیوان عدالت اداری از هیأت محترم عمومی دیوان تقاضا می‌کند است.»

متعاقباً بانک مذکور به موجب لایحه شماره ۱۱۶۷ - ۱۳۹۰/۳/۱ توضیح داده است که:

«مدیرکل محترم اداره هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

سلام علیکم:

با صلوات بر محمد و آل محمد و با احترام به استحضار می‌رساند که شهرداری محترم تهران به استناد مصوبات شورای محترم اسلامی شهر تهران مبادرت به اخذ عوارض به انحاء مختلف و تحت عناوین گوناگون از بانک انصار می‌نماید، بالاخص در سال جاری که سازمان زیباسازی شهر تهران طی نامه شماره ۱۹۳۳۱۷۶ - ۱۳۹۰/۱/۱۶ درخواست پرداخت عوارض تابلوها و ... به مبلغ ۸۱۲/۲۹۲/۱۵۰ ریال از این بانک نموده است. علی هذا، به استناد ماده ۴۲ و ۱۹ قانون دیوان عدالت اداری، ابطال مصوبات پیوستی شورای اسلامی شهر تهران به شماره‌های ۱۶۷۲۵ - ۴۶۰ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ و ۲۰۴۹۹ - ۶۰۴ - ۱۶۰ - ۱۳۸۳/۱۱/۱۱ و ۲۱۵۰ - ۶۰۷ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۷ و ۲۱۱۵۴ - ۷۰۱ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۱ و بند ۲ مصوبه شماره ۲۱۰۳۱ - ۶۰۹ - ۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱ به استناد ادله ذیل مورد استدعاست:

۱- مطابق ماده یک قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی:

«از ابتدای سال ۱۳۸۲ برقراری و دریافت هر گونه وجوه از جمله مالیات و عوارض اعم از مالی و محلی از تولیدکنندگان کالا، ارائه‌دهندگان خدمات و همچنین کالاهای وارداتی صرفاً به موجب این قانون صورت می‌پذیرد و کلیه قوانین و مقررات مربوط به برقراری، اختیار و یا اجازه برقراری و دریافت وجوه که توسط هیأت وزیران، مجامع، شوراهای و سایر مراجع، وزارتخانه‌ها، سازمانها، مؤسسات و شرکتهای دولتی از جمله آن دسته از دستگاههای اجرایی که شمول قوانین بر آنها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام است، همچنین مؤسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی صورت می‌پذیرد به استثناء قانون مالیاتهای مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ و اصلاحات بعدی آن، قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری، صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۶/۷، قانون مقررات تردد وسائل نقلیه خارجی مصوب ۱۳۷۳/۴/۱۲، عوارض آزاد راهها، عوارض موضوع ماده

۱۲ قانون حمل و نقل و عبور کالاهای خارجی از قلمرو جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۱۲ و عوارض موضوع بند ب ماده ۴۶، بند ب ماده ۱۳۰ و بندهای الف و ب ماده ۱۳۲ قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۹/۱/۱۷ لغو می‌گردد.»

به صراحت این ماده تمامی اختیارات شوراها بالاخص شوراهای شهر و روستا در زمینه وضع عوارض لغو می‌گردد، لکن تنها مستمسک شوراهای مزبور تبصره ۱ ماده ۵ قانون فوق الذکر می‌باشد که مقرر می‌دارد:

«وضع عوارض محلی جدید و یا افزایش نرخ هر یک از عوارض محلی، می‌بایستی حداکثر تا پانزدهم بهمن هر سال برای اجرا در سال بعد تصویب و اعلام عمومی گردد.» که در این مورد باید گفت:

۱- همان گونه که از این تبصره مستفاد می‌گردد اولاً مرجع تصویب مبهم می‌باشد و به هیچ وجه ذکری از شوراهای اسلامی نشده است. ثانیاً صریح ماده ۱ قانون اصلاح قانون برنامه سوم به اطلاق هر گونه صلاحیت شوراها را ملغی اعلام کرده است و لذا استناد معتقدین صلاحیت شوراها به قانون تاسیس شوراهای یا قانون شهرداری فاقد وجهت قانونی می‌باشد. ثالثاً متن عبارت بالاخص (تصویب و اعلام عمومی) مرجعی فراتر از مراجع مدعی را می‌طلبد.

۲- بر فرض که با اغماض صلاحیت شوراها پذیرفته گردد به صراحت رأی شماره ۲ به تاریخ ۱۳۸۹/۱/۱۶ در پرونده کلاسه ۶۳۳/۸۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شرح ذیل، شوراهای اسلامی به علت فعالیت غیر محلی بانکها، اختیار وضع عوارض بر بانکها را ندارند:

(نظر به این که حوزه فعالیت بانکها و شعب آنها در نقاط مختلف کشور بوده و محلی تلقی نمی‌شود فلذا وضع عوارض و بهاء خدمات برای بانکها توسط شورای اسلامی شهر یزد در سالهای ۱۳۸۷، ۱۳۸۶، ۱۳۸۵، ۱۳۸۴، ۱۳۸۳ مغایر قانون تشخیص و به استناد اصل ۱۷۰ قانون اساسی و بند ۱ ماده ۱۹ و ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری ابطال می‌گردد.» همان گونه که از تبصره ماده ۵ قانون فوق‌الذکر و رأی هیأت محترم مستفاد است عوارض به سه دسته:

الف - عوارض محلی

ب - عوارض منطقه ای

ج - عوارض محلی

تقسیم می‌گردند، که بر فرض که استنباط شود شوراهای صلاحیت محلی وضع عوارض را دارند، از آنجا که هیأت محترم عمومی به نحو قاطع فعالیت بانکها را محلی دانسته لذا وضع هر گونه عوارض به علت این که سالبه به انتفاء موضوع می‌باشد موضوعیت ندارد.

۲- نامه شماره ۳۵۳۰/م - ۱۳۷۸/۱۲/۲۳ وزیر امور اقتصادی و دارایی وقت و نامه شماره ۷۳۰۷۸۵/م - ۱۳۷۸/۶/۲۲ معاون حقوقی و امور مجلس ریاست جمهوری و نامه شماره ۵۴۸۴۰ - ۱۳۷۸/۷/۸ وزیر کشور وقت، مورد استناد در رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری همگی مشعر بر عدم تسری عوارض کسب و پیشه به بانکها و عوارض مشابه می‌باشد.

۳- وحدت ملاک رأی شماره ۳۴۴ - ۱۳۸۸/۴/۲۱ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مضبوط در پرونده کلاسه ۲۹۱/۸۷ که از نظر موضوع و محتوی با مبحث غنه کاملاً انطباق دارد.»

در پی اخطار رفع نقضی که در اجرای ماده ۸۱ قانون دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ برای شاکی ارسال شده بود، پاسخ داده است که:

«هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری

سلام علیکم

با صلوات بر محمد و آل محمد و با احترام، بازگشت به اخطار دفتر محترم دیوان مبنی بر تعیین دقیق قسمتهایی از مصوبات شورای شهر که تقاضای ابطال آنها شده است، به استحضار می‌رساند:

۱- بند دوم ماده واحده در خصوص عوارض کسب و پیشه در شهر تهران مصوبه شماره ۲۱۰۳۱ - ۶۰۹ - ۱۶۰ که مقرر می‌دارد: (۲- عوارض پایه شعب بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری در گروه دفاتر به مبلغ ۱۰۰/۰۰۰ ریال تعیین و همچنین ضریب منطقه‌ای به شرح جداول و فرمول ذیل در موارد مذکور اعمال گردد) مورد تقاضای ابطال این بانک می‌باشد.

۲- اطلاق و عموم مصوبه شماره ۱۶۷۲۵ - ۴۶۰ - ۱۶۰ در خصوص عوارض تابلوهای منصوب در شهر تهران که در ماده واحده به نحو اطلاق و عموم مقرر می‌دارد: (... به شهرداری تهران اجازه داده می‌شود نسبت به اخذ عوارض از کلیه تابلوهای منصوب در شهر تهران ماهانه به ازای هر متر ... ریال به شرح جدول ذیل اقدام نماید) و در تبصره هشتم (۸) هنگام بحث از مستثنیات این عوارض، بحثی از بانکها به میان نمی‌آید، آن گونه که مقرر می‌دارد: (تابلوهای معرفی پزشکان، وکلای دادگستری، ناشرین و فروشندگان کتاب و نشریات و مطبوعات و مؤسسات فرهنگی، ورزشی و هنری در صورتی که کالای خاصی را

تبلغ نکرده باشند از شمول این مصوبه معاف می‌باشند) و همچنین اطلاق و عموم سایر مصوباتی که پیوست دادخواست بوده مورد تقاضای ابطال این بانک می‌باشند.

در این موارد، همان گونه که مستحضرید نیازمند این است که هیأت محترم، بانکها را از شمول این مصوبه خارج کند و باید گفت در این موارد آنچه خواسته این بانک جهت ابطال است کلیت یا بخش خاصی از مصوبه نمی‌باشد بلکه آنچه قابل درخواست می‌باشد تقیید یا تخصیص آن می‌باشد. به عبارتی در این موارد هیأت محترم بایستی از دامنه شمول این مصوبات بکاهد، هر چند عده‌ای از صاحب نظران این مورد را هم از موارد ابطال جری مصوبه می‌دانند.

باید گفت تقیید و تخصیص زدن بر اطلاق و عموم قوانین و مقررات و مصوبات، امر مرسوم می‌باشد، چنانکه گاهی اطلاق و عموم قانونی بر خلاف شرع یا قانون اساسی باشد، شورای محترم نگهبان اطلاق و عموم آن را باطل می‌کند نه خود قانون را. به نظر می‌رسد با توجه به صلاحیت عام هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری در ابطال مصوبات، ابطال اطلاق و عمومی یک مصوبه و تقیید و تخصیص زدن بر آن هم در صلاحیت دیوان محترم می‌باشد و گر نه راه احقاق حق بر شاکی در این موارد بسته می‌شود.»

در پاسخ به شکایت مذکور، رئیس شورای اسلامی شهر تهران به موجب لایحه شماره ۱۶۰/۶۷۵۱ - ۱۳۹۰/۶/۲ توضیح داده است:

«ریاست محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

موضوع: پرونده کلاسه ۹۰۰۹۹۸۰۹۰۰۰۲۴۳۹۵

سلام علیکم:

احتراماً، عطف به پرونده کلاسه ۹۰۰۹۹۸۰۹۰۰۰۲۴۳۹۵ موضوع مکاتبه مورخ ۱۳۹۰/۵/۱۵ مدیریت محترم دفتر هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ثبت شده به شماره ۱۶۰/۶۲۱۸ - ۱۳۹۰/۵/۱۹ در دبیرخانه شورای اسلامی شهر تهران در خصوص ارسال

نسخه دوم دادخواست بانک انصار با وکالت آقای پیمان نجفی به خواسته «ابطال مصوبات پیوستی شورای اسلامی شهر تهران دائر بر وضع عوارض بر بانکها به شماره ۱۶۰۴۶۰-۱۶۷۲۵، ۱۶۰۴۶۰-۲۰۴۹۹، ۱۶۰۴۶۰-۲۱۵۰، ۱۶۰۴۶۰-۲۱۵۴، ۱۶۰۴۶۰-۲۱۵۴، ۱۶۰۴۶۰-۲۱۵۴»

و تقاضای صدور دستور موقت حسب ماده ۲۵ قانون دیوان عدالت اداری مبنی بر توقف اخذ عوارض تابلو و عوارض سرقفلی و حق کسب و پیشه و تجارت توسط شهرداری تهران و سازمانهای تابعه از بانک انصار بالاخص عوارض درخواستی سازمان زیباسازی شهر تهران به دلالت نامه پیوستی ۱۳۹۰/۱/۱۶-۱۹۳۳۱۷۶ اصداری آن سازمان محترم» مراتب ذیل را در رد خواسته مشارالیه به استحضار می‌رساند:

۱- مستندات قانونی:

۱-۱- همان گونه که مستحضرید، حسب مندرجات بند ۱۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شورای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ و اصلاحات بعدی آن، «تصویب لوایح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن» در صلاحیت شورای اسلامی شهر است.

۱-۲- همان گونه که مستحضرید بر مبنای تبصره ۱۵ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷، وضع عوارض محلی که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده بر عهده شورای اسلامی شهر و بخش است.

۱-۳- همچنین در زمان تصویب مصوبه مورد بحث، بر مبنای مفهوم مخالف ماده ۵ قانون اصلاح مواد از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه‌دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۸/۱۰/۲۲ معروف به قانون تجمیع عوارض و منطوق تبصره ۱ آن که بهترین دلیل بر وجود این مفهوم مخالف می‌باشد، وضع عوارض برای عناوینی که در ماده ۴ این قانون تکلیف آن روشن نگردیده بود به عهده شورای اسلامی شهر تهران قرار داده شده بود. بند «ب» ماده ۱ و ماده ۱۶ آیین‌نامه اجرایی قانون تجمیع عوارض مصوب ۱۳۸۱/۱۲/۲۸ هیأت وزیران مندرج در روزنامه رسمی شماره ۱۶۹۲۷ - ۱۳۸۲/۱/۲۳ نیز به وضوح مؤید پیش‌بینی صلاحیت شوراهای اسلامی شهرها در وضع این گونه عوارض بوده است.

۲- مندرجات دادخواست تقدیمی بانک انصار:

قسمت اول: در خصوص مندرجات بند ۱ نامه ضمیمه دادخواست بانک انصار به استحضار می‌رساند: وکیل محترم در نامه ضمیمه توضیحی ارائه نداده‌اند اما در نامه مدیرعامل بانک انصار مطالبی درج شده که پاسخ آنها به شرح ذیل تقدیم حضور می‌گردد:

۱-۲- بر مبنای ماده ۵۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده، کلیه قوانین و مقررات خاص و عام مغایر این قانون لغو گردیده است. علاوه بر آن، شورای اسلامی شهر بر مبنای تبصره ۱ ماده ۵۰ این قانون، صالح به وضع عوارض محلی شناخته شده است.

۲-۲- صرف نظر از نسخ مقررات مندرج در قانون تجمیع عوارض که با قانون مالیات بر ارزش افزوده مغایر است و همچنین سایر قوانین و مقررات مغایر با آن، به استحضار می‌رساند بند «ب» ماده ۱ آیین‌نامه اجرایی قانون تجمیع عوارض، تعیین‌کننده صلاحیت شوراهای اسلامی برای وضع عوارض محلی است.

۲-۳- حسب ادعای مدیرعامل محترم بانک انصار، رأی شماره ۳۴۴ - ۱۳۸۸/۴/۳۰ و رأی شماره ۲ - ۱۳۸۹/۱/۶ هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری، فعالیت شعب بانکها را غیر محلی محسوب نموده است. همان گونه که مستحضرید آراء یاد شده بر این مبنی صادر شده‌اند: «... حوزه فعالیت بانکها و شعب آنها در نقاط مختلف کشور بوده و محلی تلقی نمی‌شود...». با توجه به مندرجات آراء صادره اخیرالذکر ذیلاً به استحضار می‌رساند:

۱-۲-۳- مبنای وضع عوارض کسب و پیشه برای شعب بانکها توسط شوراهای اسلامی شهرها، فعالیت‌های محلی آنها نمی‌باشد. بلکه وضع این عوارض با ملاحظه محل استقرار شعب در حوزه جغرافیایی محل است.

۲-۳-۲- در وضعیت امروز، فعالیت‌های اقتصادی تمامی مشاغل حتی خواربارفروشیهای کوچک محلی ممکن است در ارتباط با تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان غیر محلی باشد. این فروشندگان خرده‌پای محلی نیز جهت تأمین نیازهای افراد محله ناچار هستند کالاهای خود را از مبادی تولیدی داخلی که در اقصی نقاط کشور قرار دارند تهیه نمایند. در مواردی نیز ممکن است کالای آنها از جمله کالاهای وارداتی که در کشورهای خارجی تولید می‌گردد باشد. از سوی دیگر، ممکن است اشخاص عبوری از این فروشندگانهای محلی اجناسی خریداری نمایند که با خود به خارج از محل فروش آنها برده و نهایتاً استفاده نمایند. بنابراین ملاحظه می‌فرمایید اگر به این شکل فعالیت‌های صاحبان حرف مورد ملاحظه قرار گیرند، هیچ شغلی مشمول عوارض محلی نمی‌شود.

۳-۲-۳- علاوه بر مراتب معروضه، شوراهای اسلامی شهرها زمانی نمی‌توانند برای شعب بانکها وضع عوارض محلی نمایند که قانونگذار برای فعالیت آنها عوارض محلی یا ملی پیش‌بینی نموده باشد. در غیر این صورت، بر مبنای مستندات قانونی مندرج در بند ۱ این لایحه، شوراهای اسلامی شهرها در خصوص مورد، مجاز به وضع عوارض محلی می‌باشند.

با توجه به مراتب معروضه فوق، شورای اسلامی شهر تهران از هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری استدعا دارد در صورت صحت ادعای بانک مبنی بر غیر محلی محسوب شدن فعالیت شعب بانکها از نظر هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری، این مرجع عالی، در آراء ۳۴۴ - ۱۳۸۸/۴/۳۰ و ۲ - ۱۳۸۹/۱/۱۶ خود تجدیدنظر فرمایند و وضع عوارض کسب و پیشه از سوی شورای اسلامی شهر تهران برای شعب بانکها را بر مبنای قوانین و مقررات جاری مجاز اعلام نمایند.

قسمت دوم: در خصوص مندرجات بند ۲ نامه ضمیمه دادخواست بانک انصار به استحضار می‌رساند: مصوبه مورد اعتراض در دو مرحله در تاریخ ۱۳۸۵/۴/۱۳ و ۱۳۸۵/۵/۱۰ مورد اصلاح و بازنگری قرار گرفته و نقائص آن پس از اعتراض فرمانداری محترم تهران برطرف گردیده است.

با توجه به مراتب معروضه فوق، رد شکایت موضوع دادخواست تقدیمی مورد استدعاست.»

در اجرای حکم مقرر در ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲ پرونده در هیأت تخصصی مربوط مطرح می‌شود و هیأت تخصصی عمران، شهرسازی و اسناد دیوان عدالت اداری به موجب دادنامه شماره ۳۱۱ - ۱۳۹۴/۸/۲۳ رأی بر رد شکایت از مصوبه‌های شماره ۱۶۰۴۶۰-۲۰۴۹۹، ۱۳۸۳/۱/۱۷ - ۱۶۰۴۶۰-۲۰۴۹۹ - ۱۶۰۴۶۰-۲۱۵۴ صادر می‌کند و رأی مذکور به لحاظ عدم اعتراض از سوی رئیس دیوان عدالت اداری و یا حداقل ۱۰ نفر از قضات دیوان عدالت اداری قطعی یافت.

متن مصوبات مورد اعتراض که قابل طرح در هیأت عمومی تشخیص شده به قرار زیر است:

«الف - مصوبه شماره ۲۱۵۰-۶۰۷-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱/۱۷:

متن مصوبه تشبیت نرخ عوارض شهرداری تهران در سال ۱۳۸۴ (مشمول بر ماده واحده) مصوب یکصد و بیست و چهارمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ سه شنبه بیست و نهم دی ماه سال ۱۳۸۳ (۲/۸۳/۱۲۴/۱) ماده واحده:

شهرداری تهران موظف است کلیه عوارض محلی دریافتی در بخشهای گوناگون برای سال ۱۳۸۴ را معادل عوارض مصوب سال ۱۳۸۳ قرار دهد. ضروری است آثار این تصمیم در بودجه پیشنهادی سال ۱۳۸۴ لحاظ گردد و مدیریت منابع به گونه‌ای اعمال شود که کاهش احتمالی ناشی از این تصمیم از محل صرفه‌جویی‌ها و منابع درآمدی مولد و مثبت دیگر تأمین گردد.

تبصره اول (۱):

در تابلوهایی که با استفاده از زبان بیگانه به طور کلی و یا جزئی تهیه و نصب می‌شوند می‌باید مقررات مصوب شورای فرهنگی عمومی دقیقاً مرئی گردد.

تبصره دوم (۲):

هر گونه اخذ عوارض از فضاها و معابر مربوط به تبلیغات محیطی عمومی در مناطق بیست و دو گانه شهر تهران و حریم آنها می‌باید بر اساس مصوبه «ساماندهی تبلیغات محیطی و شهری در تهران» (تصویبی در هفتمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده

۵	$a < 15$	مناطق ۲۱ و ۲۲	۳
۵	$a \geq 15$		
۶	$a < 15$	سایر مناطق	۴
۷	$a \geq 15$		

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۵/۲/۷ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

مطابق بند ۱۶ از ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب سال ۱۳۷۵ با اصلاحات بعدی مقرر شده تصویب لوایح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن با در نظر گرفتن سیاست عمومی دولت که از سوی وزارت کشور اعلام می‌شود از جمله وظایف شورای اسلامی شهرها است. حکم مقرر در تبصره ۱ ماده ۵ قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه‌دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۱ و تبصره ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷ نیز دلالت بر آن دارد که شوراهای اسلامی شهر برای تصویب عوارض محلی جدید و یا افزایش نرخ هر یک از عوارض محلی با رعایت شرایط و ضوابط مربوط صلاحیت دارند. نظر به این که حوزه فعالیت بانکها و شعب مختلف آنها در نقاط مختلف کشور بوده و محلی تلقی نمی‌شوند، بنابراین عمومیت مصوبات شماره ۱۶۷۲۵-۴۶۰-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ و ۱۳۸۴/۱۲/۲۱ مورخ ۱۶۰-۷۰۱-۲۱۱۵۴ مورخ ۱۳۸۴/۱۲/۲۱ شورای اسلامی شهر تهران مبنی بر تعیین عوارض تابلو و کسب و پیشه بانکها، همچنین بند ۲ مصوبه شماره ۲۱۰۳۱-۶۰۹-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱ شورای مذکور مبنی بر تعیین عوارض پایه شعب بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر تهران تشخیص داده می‌شود و به استناد بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدکاظم بهرامی

شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ ۱۳۸۲/۳/۱۲ - ابلاغی به شماره ۱۶۰/۵۲۷/۵۱۲۷ - ۱۳۸۲/۳/۲۹ و متن مصوبه اصلاحی آن، تصویبی در نود و دومین جلسه رسمی - علنی - فوق‌العاده شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ ۱۳۸۳/۵/۲۷ - ابلاغی به شماره ۱۶۰/۵۶۵/۱۱۲۷۱ - ۱۳۸۳/۶/۱۸ می‌باید از طریق سازمان زیباسازی شهرداری تهران صورت پذیرد. تبصره سوم (۳):

شهرداری تهران موظف است لایحه تعیین عوارض جدید جهت فضاها و معابری که قابل استفاده جهت تبلیغات عمومی شهری می‌باشند و در جداول مصوب پیش‌بینی و لحاظ نشده‌اند را تهیه و جهت تصویب به شورای اسلامی شهر تهران ارائه نماید.

ب: مصوبه شماره ۲۰۴۹۹-۴۰۴-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱

متن مصوبه (اصلاحیه مصوبه «اخذ عوارض از تابلوهای منصوب در شهر تهران» تصویبی در چهل و پنجمین جلسه رسمی - علنی - فوق‌العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ - ابلاغی به شماره ۱۶۰-۴۶۰/۱۶۷۲۵ - ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ (مشمول بر ماده واحده و سه تبصره ذیل آن))

مصوب یکصد و بیست و چهارمین جلسه رسمی - علنی - فوق‌العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ سه شنبه بیست و نهم دی ماه سال ۱۳۸۳ (۲/۸۳/۱۲۴/۴) ماده واحده:

به منظور حمایت از خدمات و کالاهای تولیدی داخلی و جلوگیری از هجوم تبلیغاتی کالاهای وارداتی، تبصره هفتم ذیل ماده واحده مصوبه «مجوز اخذ عوارض از تابلوهای منصوب در شهر تهران» تصویبی در چهل و پنجمین جلسه رسمی - علنی - فوق‌العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ - ابلاغی به شماره ۱۶۰-۴۶۰/۱۶۷۲۵ - ۱۳۸۲/۱۱/۱۲ به شرح ذیل اصلاح می‌شود:

تبصره هفتم (۷): عوارض تابلوهای تبلیغاتی کالاهای خارجی صد در صد (۱۰۰٪) بیشتر از نصابهای تعیین شده در جدول موضوع ماده واحده این مصوبه تعیین می‌شود.

ج: متن مصوبه شماره ۲۱۰۳۱-۶۰۹-۱۶۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۱:

متن مصوبه اصلاحیه تکمیلی عوارض کسب و پیشه در شهر تهران (مشمول بر ماده واحده) مصوب یکصد و بیست و چهارمین جلسه رسمی - علنی - فوق‌العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ سه شنبه بیست و نهم دی ماه (۲/۸۳/۱۲۴/۱۰) ماده واحده:

پیرو اصلاحیه مصوبه عوارض کسب و پیشه در شهر تهران تصویبی جلسه چهل و سوم به تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۵ شورای اسلامی شهر تهران - ابلاغی به شماره ۱۶۰/۴۴۵/۱۶۵۹۹ به تاریخ ۱۳۸۲/۱۱/۸ و به استناد تبصره یکم (۱) ذیل ماده پنجم (۵) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه‌دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۱/۱۰/۲۲ مجلس شورای اسلامی ایران که به تاریخ ۱۳۸۱/۱۰/۲۵ به تأیید شورای نگهبان قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران رسیده و ابلاغ شده است به شهرداری تهران اجازه داده می‌شود که از ابتدای سال ۱۳۸۴ عوارض کسب و پیشه را به شرح زیر وصول نماید:

۱- در مورد گروهها و مشاغلی که در جدول ضریب منطقه‌ای آنها عبارت «ندارد» درج گردیده است عبارت مذکور را حذف و نسبت به وصول عوارض اماکن و مشاغل در شهر تهران تصویبی در پنجاه و هفتمین جلسه رسمی - علنی دوره اول شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ ۱۳۷۸/۱۲/۱۷ - ابلاغی به شماره ۱۶۰/۱۶۲/۱۷۹۶۵ - ۱۳۷۹/۹/۱۴ و اصلاحیه مصوبه یکصد و هفتاد و نهمین جلسه علنی رسمی - عادی شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ ۱۳۸۰/۸/۲ اقدام نماید.

۲- عوارض پایه شعب بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری در گروه دفاتر به مبلغ ۱۰۰/۰۰۰ ریال تعیین و همچنین ضریب منطقه‌ای به شرح جداول و فرمول ذیل در موارد مذکور اعمال گردد.

$$P = Hk + \frac{HK(M-F)}{100}$$

P = عوارض ماهیانه
 K = ضریب منطقه‌ای
 F = حداقل مساحت
 H = عوارض پایه
 M = کل مساحت

جدول شماره (۱)

ردیف	موقعیت	عرض گذر ملاک عمل (a) به متر	K
۱	مناطق ۱-۸	$a < 15$	۶
		$a \geq 15$	۷
۲	مناطق ۱۲	$a < 15$	۱۰
		$a \geq 15$	۱۲